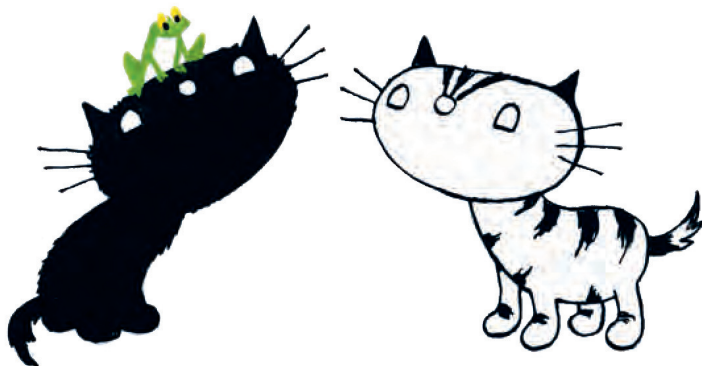

De stier - Paulus Potter - 1647

Mauritshuis, Den Haag

DE REDDING

De Vrouw staat met haar tekenklas voor een enorm schilderij dat bijna de hele muur bedekt.

‘*De stier* van Paulus Potter! Wauw! Het is nog groter dan ik dacht,’ roept ze uit.

De mevrouw naast haar knikt: ‘En toch zo precies geschilderd, knap gedaan, hè?’

Voordat de Vrouw haar tekenspullen pakt, glippen Pim en Pom uit haar tas. Vol ontzag kijken ze naar het schilderij. ‘Wat een grote koe, hè Pom.’ Pim staart naar het beest dat stoer voor een groepje rustende dieren staat.

‘Dat is geen koe,’ weet Pom. ‘Dat is een stier, een mannen-koe.’

Pim wijst naar de kleine dieren, die verderop in een weiland staan.

‘Kijk, daar staan kinderkoetjes. Daar kun je mee spelen.’

‘Dat zijn koeien die in de verte staan,’ weet Pom. ‘Deze staan heel dichtbij. Daarom zijn ze groot. Net echt...’ Hij sluit zijn ogen. ‘Ik kan ze bijna ruiken.’

Pim doet ook zijn ogen dicht. ‘Ja, ik ook.’

‘Gezellig! We hebben visite,’ klinkt een stem.

Pim en Pom openen hun ogen. Een schaap dat met haar lam naast een koe ligt, knikt hen vriendelijk toe.

Ze zijn op de heuvel bij de stier! De stier loeit zo hard als hij kan:
'Hoeoeoei!'

Pim en Pom krimpen van schrik in elkaar en een kikkertje
dat voor hen op de grond zit, springt met een 'kwaak' wel een
meter de lucht in.

'Hou op, grapjas. Je laat die beestjes schrikken,' zegt de koe.

'Sorry, geintje,' grijnst de stier.

Het schaap schuift uitnodigend opzij: ‘Kom er lekker bij, poezen.’
‘We gaan liever met die kleine koetjes daar beneden spelen,’ zegt Pim.

Plotseling klinkt er een opgewonden roep van een leeuwerik. ‘Luitjes, luitjes! Er is boos weer op komst! Verderop regent het al keihard!’ hijgt hij. ‘Het water in de rivier stijgt snel...’ In paniek vliegt de vogel verder om alle andere dieren ook te waarschuwen.

‘Het zal wel loslopen. Wij kunnen wel tegen een buitje,’ zegt de stier.
‘Jullie kunnen beter hierboven blijven,’ zegt de koe tegen Pim en Pom.
‘Nee hoor, we gaan beneden spelen.’ Pim begint al te rennen. ‘Kom je, Pom?’

Pom aarzelt, hij kijkt naar de onheilspellende lucht boven het weiland.
‘Doe ze de groeten daar beneden. En als ze natte voeten krijgen, zijn ze welkom hier,’ zegt de stier joviaal.

‘Hier staan ze hoog en droog,’ knikt de koe.

‘Oké!’ besluit Pom, en hij racet achter Pim aan.

Onder aan de heuvel staat Pim plotseling stil. Hij staart naar de grote koeien die hier vredig staan te grazen. 'Het zijn geen kinderkoetjes!' 'Zei ik toch. Nu zijn we dichtbij, dan zie je hoe groot ze écht zijn,' legt Pom uit.

Pim is teleurgesteld; met zo'n groot beest kun je niet stoeien, geen tikkertje spelen of op veldmuizen jagen. Hij wil meteen weer de heuvel op, daarboven was tenminste een kikker om mee te spelen.

Maar Pom blijft staan, want er spatten opeens dikke druppels op zijn kopje. Die leeuwerik had gelijk. Het wordt noodweer.

'Het gaat regenen!' roept Pom.

'Nou en? Het regent zo vaak,' zegt een enorme roodbruine koe met witte vlekken, terwijl ze smakkend en kauwend opkijkt.

Het begint nu heel hard te plenzen. De koeien worden onrustig, waar moeten ze heen? Pom wijst naar de heuvel, daar zijn ze welkom en krijgen ze geen natte voeten.

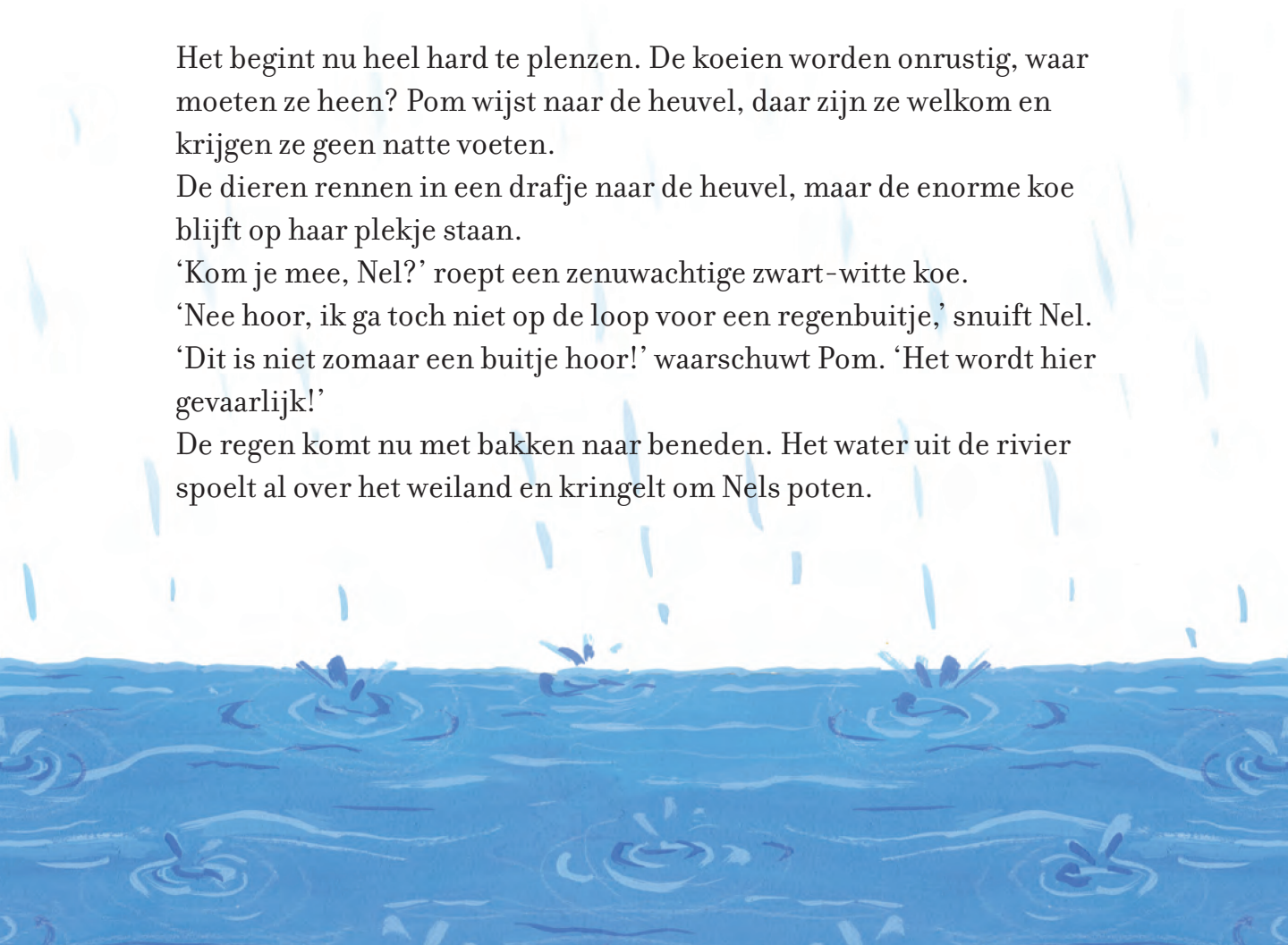
De dieren rennen in een drafje naar de heuvel, maar de enorme koe blijft op haar plekje staan.

'Kom je mee, Nel?' roept een zenuwachtige zwart-witte koe.

'Nee hoor, ik ga toch niet op de loop voor een regenbuitje,' snuift Nel.

'Dit is niet zomaar een buitje hoor!' waarschuwt Pom. 'Het wordt hier gevaarlijk!'

De regen komt nu met bakken naar beneden. Het water uit de rivier spoelt al over het weiland en kringelt om Nels poten.

‘Kom nou, Pom! Laat haar als ze niet wil!’ roept Pim ongeduldig.
Maar Pom trekt uit alle macht aan de voorpoten van de koppige koe.
‘Laat me met rust, kleintje!’ loeit Nel geïrriteerd.
Pom valt van schrik achterover in het water, dat zo snel is gestegen
dat hij kopje-onder gaat.

‘Pom!’ Nu bedenkt Pim zich geen seconde. Met een grote sprong duikt
hij naar zijn vriend, grijpt hem vast en trekt hem omhoog. Proestend
staan ze bijna tot aan hun nek in het water. ‘Kun je wel, jij bent wel
honderd keer groter dan wij!’ roept Pim boos tegen de koe.

‘Kom Pom, wij gaan naar boven.’
Nel kijkt beschaamd naar de katten
die door het water ploeteren.
‘Boeoe... poeoezen!’

Pim en Pom draaien zich om. Daar staat de enorme koe, door haar voorpoten gezakt en met de kop omlaag: 'Sorry, dit was een beetje dom van mij. Stap maar op, dan gaan we met z'n drieën.'

Het regent nog steeds. Zittend op Nels rug komen een kletsnatte Pim en Pom aan op de heuvel. Het is er loeigezellig. De dieren liggen knus tegen elkaar aan en de stier doet zijn best om iedereen aan het lachen te maken.

'Ik kom deze dappere poezen boven brengen,' roept Nel. Ze kijkt nog even naar het weiland beneden, dat er nu uit ziet als één groot meer.

'Ze hebben mij gered!'

Pim en Pom kijken op, was het niet juist andersom?

De stier nodigt hen uit om op de droge grond onder zijn buik te komen schuilen.

Pim en Pom kruipen opgelucht tussen de poten van de stier. Het kikkertje dat ze al eerder zagen, zit er ook. 'Kwaak!' Het springt recht omhoog van schrik.

'We doen niks hoor,' zegt Pom. 'We zijn wel groot, maar niet gevaarlijk.' Ze gaan lekker naast de kikker liggen.

Pim gaapt. 'Zullen we straks als het droog is tikkertje spelen?'

Opeens horen ze voetstappen. Pim en Pom kijken op. Ze zijn thuis!

In slaap gevallen op de bank. De Vrouw komt binnen.

Ze is helemaal nat. 'Wat een hoosbui zeg! Ik had geen paraplu bij me.'

Ze schudt met haar natte haren en spat op de poezen. 'O sorry, jullie houden er ook niet van om nat te worden, hè?' zegt ze lachend. Ze gaat bij Pim en Pom zitten en haalt de tekening die ze in het museum heeft gemaakt uit haar tas. Die is gelukkig droog gebleven.

Pim en Pom kijken er verbaasd naar. De Vrouw heeft het kikkertje getekend, maar van de stier zijn alleen de voorpoten te zien.

'Ik wilde net zo precies tekenen als de schilder van het schilderij,' zegt ze. 'De stier is prachtig, maar echt een beetje te groot.'

Pim en Pom kruipen nog wat dichterbij de Vrouw... net als op de heuvel, knus bij elkaar.